



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3230/2020
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Властимир Ристић, адвокат из ..., против туженог ББ из с. ..., чији је пуномоћник Благоје Стошић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 764/19 од 24.01.2020. године, у седници одржаној 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 764/19 од 24.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 764/19 од 24.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1590/18 од 06.11.2018. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име дуга исплати 2.500 евра са каматом по стопи Европске централне банке, почев од 31.08.2013. године, до исплате, све у динарској противвредности по најповољнијем курсу по коме овлашћене банке откупљују страну ефективну валуту на дан и у месту плаћања. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 72.400,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 764/19 од 24.01.2020. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка, тако што је обавезан тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 62.450,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, из садржине произилази да другостепену одлуку побија због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, на основу члана 403. став 2. тачка 2. и 404. ЗПП.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној јер је о приговору пасивне легитимације одлучено сагласно ставу Врховног касационог суда о обавези на исплату за обављени фактички рад у привредном субјекту. Тужилац уз ревизију не прилаже одлуке у којима је дугачије одлучено у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, због чега не постоји ни потреба за уједначавањем судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 26.10.2016. године, вредност предмета спора је 2.500 евра и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић